

b) w ust. 2 po wyrazie „rządowej” dodaje się wyrazy „lub właściwa jednostka samorządu terytorialnego”;

4) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Czas pracy w instytucjach kultury

Art. 26a. Do pracowników instytucji kultury stosuje się przepisy Kodeksu pracy, z zastrzeżeniem przepisów art. 26b—26d.

Art. 26b. 1. Okres rozliczeniowy czasu pracy pracowników instytucji kultury nie może przekraczać 12 miesięcy.

2. Rozkłady czasu pracy pracowników są ustalane na okresy nie krótsze niż 2 tygodnie.

Art. 26c. 1. Jeżeli jest to uzasadnione rodzajem pracy lub jej organizacją, do pracowników instytucji kultury może być stosowany przerywany czas pracy, według z góry ustalonego rozkładu, przewidującego nie więcej niż jedną przerwę

w pracy w ciągu doby, trwającą nie dłużej niż 5 godzin.

2. Przerwa, o której mowa w ust. 1, nie jest wliczana do czasu pracy.

3. W uzasadnionych przypadkach do pracowników, o których mowa w ust. 1, można stosować równocześnie system organizacji czasu pracy określony w art. 129⁴ § 1 Kodeksu pracy.

Art. 26d. Pracownikom instytucji kultury mogą być udzielane dni wolne od pracy, wynikające z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, łącznie z urlopem wypoczynkowym.

Art. 26e. Do pracowników instytucji kultury nie stosuje się przepisu art. 140 § 2 zdanie pierwsze Kodeksu pracy.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

365

USTAWA

z dnia 20 marca 2002 r.

o przekształceniach w administracji celnej oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. Ustawa reguluje zasady, zakres i tryb przekształceń w administracji celnej oraz określa zasady przeniesienia zadań i kompetencji znoszonych organów administracji państwowej w sprawach celnych.

Art. 2. Znosi się:

- 1) centralny organ administracji państwowej w sprawach celnych — Prezesa Głównego Urzędu Ceł,
- 2) organ administracji państwowej w sprawach celnych — dyrektora urzędu celnego.

Art. 3. Tworzy się organy administracji rządowej w sprawach celnych:

- 1) dyrektora izby celnej,
- 2) naczelnika urzędu celnego.

Art. 4. 1. Do zakresu działania dyrektorów izb celnych przechodzą dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań w sprawach celnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań dotyczących:

1) pozwoleń na karnet TIR,

2) decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej

— przechodzą do zakresu działania dyrektora lub dyrektorów izb celnych wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł w zakresie indywidualnych postępowań dotyczących:

1) wiążącej informacji taryfowej,

2) wiążącej informacji o pochodzeniu towarów

— przechodzą do zakresu działania ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Głównego Urzędu Ceł, inne niż określone w ust. 1 i 2, przechodzą do zakresu działania ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 5. 1. Do zakresu działania naczelników urzędów celnych przechodzą dotychczasowe zadania i kompetencje dyrektorów urzędów celnych w zakresie indywidualnych postępowań w sprawach celnych, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje dyrektora urzędu celnego, inne niż określone w ust. 1, przechodzą do zakresu działania dyrektora izby celnej.

Art. 6. 1. Dotychczasowe urzędy celne utworzone na podstawie art. 284 § 3 Kodeksu celnego stają się z mocy prawa izbami celnymi, urzędami obsługującymi organ administracji rządowej w sprawach celnych — dyrektora izby celnej.

2. Tworzy się urzędy celne jako urzędy, o których mowa w art. 284 § 2 Kodeksu celnego, obsługujące organ administracji rządowej w sprawach celnych — naczelnika urzędu celnego.

Art. 7. 1. Z dniem 1 maja 2002 r. przechodzi w stan likwidacji Główny Urząd Celny. Likwidację urzędu prowadzi się pod jego dotychczasową nazwą z dodatkiem „w likwidacji”.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powoła likwidatora Głównego Urzędu Celnego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) tryb i warunki likwidacji Głównego Urzędu Celnego,
- 2) zakres zadań, uprawnień likwidatora oraz termin zakończenia likwidacji Głównego Urzędu Celnego

— uwzględniając konieczność przekazania dokumentacji właściwym organom oraz inne działania zapewniające sprawne przeprowadzenie likwidacji.

Art. 8. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 i Nr 120, poz. 1268) w art. 342:

- 1) w § 1 wyrazy „podać do Głównego Urzędu Celnego” zastępuje się wyrazami „przekazać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych”;
- 2) w § 2 wyrazy „Główny Urząd Celnego” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 76, poz. 809, Nr 98, poz. 1068, Nr 123, poz. 1353 i Nr 125, poz. 1368) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 w § 5 wyrazy „Dyrektor urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „Dyrektor izby celnej”;
- 2) w art. 155a w § 2 w pkt 2 wyrazy „dyrektor urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „dyrektor izby celnej”.

Art. 10. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazach „urzędów celnych” dodaje się wyrazy „i izb celnych”;

2) w art. 40b w ust. 1 wyrazy „dyrektora urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu celnego”.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 9 w ust. 2 w pkt 7 wyrazy „Prezesa Głównego Urzędu Celnego” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby celnej”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189) w art. 36 w ust. 7 wyrazy „Głównym Urzędem Celnym” zastępuje się wyrazami „organami celnymi”.

Art. 13. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2002 r. Nr 19, poz. 185) w art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ celny zabezpiecza kwotę podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego w wypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów Kodeksu celnego.”

Art. 14. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w § 1 oraz w art. 5¹ w § 1 wyrazy „Prezes Głównego Urzędu Celnego” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”;
- 2) w art. 61 w § 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „uwzględniając jednostki organizacyjne ustanowione na podstawie art. 284 § 3.”;
- 3) w art. 253 w § 2 wyrazy „dyrektorem urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „organem celnym”;
- 4) w art. 258 w § 3 po wyrazach „jest zobowiązana do złożenia” dodaje się wyrazy „dyrektorowi właściwej izby celnej”;

5) dodaje się art. 262¹ i 262² w brzmieniu:

„Art. 262¹. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej nie służy odwołanie, jednak strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań, z uwzględnieniem § 2.

§ 2. Pracownik lub funkcjonariusz celny, który brał udział w wydaniu decyzji, której dotyczy wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega wyłączeniu od udziału w ponownym rozpatrzeniu sprawy i wydaniu decyzji.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do postanowień.

Art. 262². § 1. W sprawach wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną dyrektora izby celnej, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji właściwy jest ten organ.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu wszcząć postępowanie i stwierdzić nieważność decyzji ostatecznej wydanej przez dyrektora izby celnej.”;

6) art. 263 otrzymuje brzmienie:

„Art. 263. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) właściwość miejscową organów celnych, uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego z zagranicą w ramach polskiego obszaru celnego,
- 2) dyrektora lub dyrektorów izb celnych wyznaczonych do prowadzenia postępowań dotyczących pozwoleń na karnet TIR oraz decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości rozstrzygnięcia spraw w tych postępowaniach.”;

7) w art. 277¹³ w § 1 wyrazy „dyrektora urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „organu celnego”;

8) tytuł X otrzymuje brzmienie „Organy właściwe w sprawach celnych”;

9) art. 278 i 279 otrzymują brzmienie:

„Art. 278. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) sprawuje nadzór w sprawach celnych,
- 2) współdziała w kształtowaniu polityki celnej państwa,
- 3) realizuje budżet państwa w zakresie ustalonym dla organów celnych,
- 4) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w organach celnych,

5) współpracuje z organami celnymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi,

6) prowadzi postępowania w sprawach celnych określonych w ustawie,

7) wykonuje inne zadania określone w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 279. § 1. Organami celnymi, stosownie do ich właściwości, są:

1) naczelnik urzędu celnego — jako organ pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej,

2) dyrektor izby celnej — jako organ odwoławczy od decyzji i postanowień naczelnika urzędu celnego.

§ 2. W rozumieniu niniejszego tytułu urzędem celnym jest urząd, o którym mowa w art. 284 § 2.

§ 3. Organem celnym wyższego stopnia dla naczelnika urzędu celnego jest dyrektor izby celnej.”;

10) dodaje się art. 279¹ w brzmieniu:

„Art. 279¹ § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może powołać Radę Celną jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach celnych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, powołując Radę Celną, określi, w drodze zarządzenia, zadania, tryb pracy oraz organizację, w tym liczbę członków Rady.

§ 3. Członków Rady Celnnej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii organizacji reprezentujących środowiska gospodarcze.

§ 4. Przewodniczącym Rady Celnnej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, wiceprzewodniczącymi zaś wybierają ze swojego grona członkowie Rady.”;

11) art. 280 otrzymuje brzmienie:

„Art. 280. § 1. Do zadań dyrektora izby celnej należy:

- 1) realizacja polityki celnej państwa,
- 2) sprawowanie nadzoru nad naczelnikami urzędów celnych,
- 3) rozstrzygnięcie w II instancji w sprawach należących w I instancji do naczelników urzędów celnych,
- 4) rozstrzygnięcie w I instancji w sprawach celnych określonych w przepisach szczególnych,
- 5) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w podległych jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,

- 6) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
- 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

§ 2. Do zadań wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dyrektorów izb celnych należy ponadto prowadzenie indywidualnych postępowań dotyczących:

- 1) pozwoleń na karnet TIR,
- 2) decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej.”;

12) skreśla się art. 281;

13) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„Art. 282. § 1. Dyrektora izby celnej i jego zastępcę powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 2. Naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora izby celnej.

§ 3. Zastępcę naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje dyrektor izby celnej na wniosek naczelnika urzędu celnego.”;

14) w art. 283:

a) w zdaniu wstępnym wyrazy „dyrektora urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu celnego”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,”;

15) art. 284 otrzymuje brzmienie:

„Art. 284. § 1. Dyrektorzy izb celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów oraz za pośrednictwem naczelników urzędów celnych.

§ 2. Naczelnicy urzędów celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi izby i urzędy, o których mowa w § 1 i 2, oraz określa ich siedziby, uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego z zagranicą w ramach polskiego obszaru celnego.

§ 4. Organizację izb celnych i urzędów celnych określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych tworzy Centralne Laboratorium Celne oraz ośrodki szkoleniowe, a także określa ich organizację i zakres działania.”;

16) art. 288 otrzymuje brzmienie:

„Art. 288. § 1. Właściwym w sprawach wyznaczenia lub uznania miejsca przez organ celny jest dyrektor izby celnej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, oraz warunki, jakie musi spełniać to miejsce, uwzględniając w szczególności konieczność skutecznego sprawowania dozoru celnego.”;

17) w art. 6 w § 6, w art. 12 w § 2, w art. 226 w § 5, w art. 257 oraz w art. 276 w § 3 i 4 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Prezes Głównego Urzędu Cei” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

18) w art. 7 w § 2, w art. 105 w § 2, w art. 106 oraz w art. 110 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Prezes Głównego Urzędu Cei” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „dyrektor izby celnej”;

19) w art. 79 w § 1, 2 i 3, w art. 80 w § 2, w art. 100 w § 1, w art. 170 oraz w art. 197 w § 1 i 3a użyte w różnych przypadkach wyrazy „organ celny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „dyrektor izby celnej”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 71, poz. 449, z 1998 r. Nr 137, poz. 886, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 104, poz. 1103 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877, Nr 110, poz. 1189 i Nr 123, poz. 1353) w art. 25 w ust. 2 wyrazy „dyrektora urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu celnego”.

Art. 16. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400) w art. 75d w ust. 2 skreśla się pkt 9.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399, z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 100, poz. 1084, Nr 111, poz. 1195 i Nr 130, poz. 1450 i 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. e) wyrazy „Prezesa Głównego Urzędu Cei” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby celnej”.

Art. 18. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 8:

- 1) w ust. 3 skreśla się wyrazy „Prezesem Głównego Urzędu Ceł oraz nad”;
- 2) w ust. 4 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz dyrektorzy izb celnych i naczelnicy urzędów celnych.”

Art. 19. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872 i Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 37, poz. 329) w załączniku do ustawy pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Dyrektorzy izb celnych i naczelnicy urzędów celnych,”.

Art. 20. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 4 w pkt 2 lit. o) otrzymuje brzmienie:

„o) minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz dyrektor izby celnej — w stosunku do funkcjonariuszy celnych,”.

Art. 21. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363) w art. 35e:

- 1) w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a”;
- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W urzędzie celnym i urzędzie skarbowym audyt wewnętrzny przeprowadza audytor wewnętrzny zatrudniony odpowiednio w izbie celnej lub izbie skarbowej.”

Art. 22. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) skreśla się ust. 6,
 - b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Urzędem w rozumieniu niniejszej ustawy jest urząd, o którym mowa w art. 284 § 1 Kodeksu celnego, wraz z podległymi mu urządami celnymi.

8. Kierownikiem urzędu w rozumieniu niniejszej ustawy jest dyrektor izby celnej.”,

c) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Uprawnienia kierownika urzędu określone w niniejszej ustawie wobec funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługują Szefowi Służby Celnej.”;

2) w art. 7 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariusze celni mogą pełnić służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

3) w art. 8:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Szefowi Służby Celnej przysługuje z mocy ustawy stopień krajowego komisarza celnego, jego zastępcy zaś — stopień generalnego komisarza celnego.

3. Nadania stopni: podkomisarz celny, komisarz celny i nadkomisarz celny dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dyrektorom izb celnych i ich zastępcom oraz naczelnikom urzędów celnych stopnie nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

4) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „pkt 2—14” zastępuje się wyrazami „pkt 2—13”,

b) w ust. 2 skreśla się pkt 12;

5) w art. 10:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powołanie osób na stanowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3—6, w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej regulują przepisy Kodeksu celnego.”,

b) w ust. 6 wyrazy „pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „pkt 3—6”;

6) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowiska:

- 1) Szefa Służby Celnej,
- 2) zastępcy Szefa Służby Celnej,
- 3) dyrektora izby celnej,
- 4) zastępców dyrektora izby celnej,
- 5) naczelnika urzędu celnego,
- 6) zastępców naczelnika urzędu celnego — są wyższymi stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.”,

b) dodaje się ust. 1a—1f w brzmieniu:

„1a. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych dzia-

- ła Szef Służby Celnej powoływany przez tego ministra na pięcioletnią kadencję.
- 1b. Szef Służby Celnej wykonuje czynności wynikające z określonych w niniejszej ustawie uprawnień i obowiązków przysługujących ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wobec funkcjonariuszy celnych.
- 1c. Szef Służby Celnej może być odwołany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przed upływem kadencji z następujących przyczyn:
- 1) złożenia rezygnacji,
 - 2) niewypełniania obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej ponad 6 miesięcy, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim,
 - 3) rażącego naruszenia prawa,
 - 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo.
- 1d. W razie śmierci Szefa Służby Celnej jego kadencja wygasa.
- 1e. Zastępcę Szefa Służby Celnej mianuje, na wniosek Szefa Służby Celnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych.
- 1f. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, powinny posiadać:
- 1) wyłącznie obywatelstwo polskie,
 - 2) wyższe wykształcenie magisterskie,
 - 3) co najmniej czteroletnie doświadczenie w zakresie obejmującym zagadnienia podatkowe lub celne,
 - 4) co najmniej czteroletnie zatrudnienie w organach administracji publicznej, w tym co najmniej trzyletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym.”
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dobór kandydatów na stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jest dokonywany w drodze konkursu. Konkurs przeprowadza minister właściwy do spraw finansów publicznych. Do czasu wyłonienia kandydata w drodze konkursu minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza osobę pełniącą obowiązki.”
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W razie braku odpowiedniej liczby kandydatów do przeprowadzenia konkursu zastępcę Szefa Służby Celnej oraz dyrektora izby celnej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych bez postępowania konkursowego.”
- e) w ust. 7 wyrazy „dyrektorzy określani” zastępuje się wyrazem „określone”;
- 7) dodaje się art. 18a w brzmieniu:
- „Art. 18a. 1. Funkcjonariusz celny może ubiegać się o stanowisko dyrektora departamentu i jego zastępcy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, obsadzone w drodze konkursu przeprowadzanego zgodnie z przepisami ustawy o służbie cywilnej.
2. Funkcjonariusza celnego, wyłonionego w drodze konkursu, przenosi na stanowisko, o którym mowa w ust. 1, Szef Służby Celnej na wniosek Szefa Służby Cywilnej.
3. Uposażenie funkcjonariusza celnego, o którym mowa w ust. 2, ustala się w wysokości określonej dla dyrektora izby celnej w przepisach wydanych na podstawie art. 51.”;
- 8) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Odwołanie osób ze stanowisk, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3—6, w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej regulują przepisy Kodeksu celnego.”;
- 9) w art. 26 w pkt 7 po wyrazie „urzędu” skreśla się wyraz „celnego”;
- 10) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Funkcjonariusz celny może wykonywać dodatkowe zajęcia zarobkowe jedynie za zgodą kierownika urzędu. W odniesieniu do dyrektora izby celnej lub jego zastępcy zgody udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;
- 11) w art. 38:
- a) w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 1a i 5”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Ocena okresowa dyrektora izby i jego zastępców oraz naczelnika urzędu dokonywana jest nie częściej niż raz na trzy lata.”
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Oceny okresowej dyrektora izby celnej i jego zastępców dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.”
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W wypadku zastrzeżeń do oceny okresowej funkcjonariusz celny może, w terminie 14 dni od dnia powiadomienia, złożyć do kierownika urzędu wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.”
- e) w ust. 8 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „W wypadku wydania opinii służbowej przez dyrektora izby celnej ust. 7 stosuje się odpowiednio.”;
- 12) w art. 62 skreśla się ust. 2;
- 13) art. 64 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 64. 1. Orzekanie kar dyscyplinarnych należy odpowiednio do naczelnika urzędu celnego, dyrektora izby celnej lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych w odniesieniu do podległych im funkcjonariuszy celnych.
2. W stosunku do naczelnika urzędu celnego i jego zastępcy kary dyscyplinarne orzeka dyrektor izby celnej.
- ”

3. W stosunku do dyrektora izby celnej i jego zastępcy oraz funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych kary dyscyplinarne orzeka ten minister lub osoba przez niego upoważniona.
4. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne dotyczy funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w:
- 1) urzędzie celnym — naczelnik urzędu celnego może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę naczelnika urzędu,
 - 2) izbie celnej — dyrektor izby celnej może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę dyrektora izby celnej.
5. Orzekanie kar, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 4—7, należy wyłącznie do właściwości odpowiednio naczelnika urzędu celnego, dyrektora izby celnej lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;
- 14) art. 65 otrzymuje brzmienie:
„Art. 65. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna osoba uprawniona do orzekania kar dyscyplinarnych.”;
- 15) art. 72 otrzymuje brzmienie:
„Art. 72. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez naczelnika urzędu celnego ukarany może odwołać się do dyrektora izby celnej w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia.
2. W wypadku wydania orzeczenia dyscyplinarnego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub dyrektora izby celnej, ukaranemu przysługuje, w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia, prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.”;
- 16) art. 74 otrzymuje brzmienie:
„Art. 74. Od orzeczeń dyscyplinarnych wydanych w postępowaniu odwoławczym lub postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 17) w art. 78 wyrazy „kierownika urzędu” zastępuje się wyrazami „organ prowadzący postępowanie”;
- 18) w art. 81:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W wypadku wydania decyzji o zwolnieniu ze służby funkcjonariusza celnego, przeniesieniu albo zleceniu mu wykonywania innych obowiązków służbowych, przeniesieniu na niższe stanowisko bądź zawieszeniu w pełnieniu obowiązków służbowych, funkcjonariusz celny może, w terminie 14 dni, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Od decyzji rozstrzygającej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 19) w art. 12 w ust. 3 i 4, w art. 14 w ust. 1, w art. 17 w ust. 3, 4 i 8, w art. 18 w ust. 6 oraz w art. 41 w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Prezes Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”;
- 20) w art. 66, w art. 67 w ust. 1 i 3—5, w art. 68 w ust. 1 i w art. 70 w ust. 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „kierownik urzędu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „odpowiednio naczelnik urzędu celnego, dyrektor izby celnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych”.
- Art. 23.** W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717 oraz z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 53 w § 39 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) izba celna — w sprawach należących do właściwości urzędu celnego, a jeżeli dochodzenie prowadzi funkcjonariusz Inspekcji Celnej — Generalny Inspektor Celny,”;
 - 2) w art. 179 dodaje się § 6 w brzmieniu:
„§ 6. Kompetencje urzędu celnego określone w § 1, 3 i 4 może wykonywać także izba celna.”
- Art. 24.** W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz. U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 32, poz. 299) w art. 33 w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „Prezesa Głównego Urzędu Ceł lub osób przez niego upoważnionych” zastępuje się wyrazami „dyrektorów izb celnych”.
- Art. 25.** W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. 119, poz. 1250 i z 2001 r. Nr 154, poz. 1789) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 3 w pkt 11 wyrazy „Prezesa Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw finansów publicznych”;
 - 2) w art. 19 w ust. 1 wyrazy „dyrektora granicznego urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnika granicznego urzędu celnego”;
 - 3) w art. 24:

- a) w ust. 1 wyrazy „dyrektora urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu celnego”;
- b) w ust. 4 wyrazy „po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się wyrazami „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”;
- 4) w art. 29 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, Prezes Głównego Urzędu Ceł”.

Art. 26. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628) w art. 65 w ust. 6 i 16 oraz w art. 66 w ust. 1, 9 i 16 wyrazy „Prezesowi Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych”.

Art. 27. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811 i z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 54 w ust. 1 wyrazy „Prezesa Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw finansów publicznych”.

Art. 28. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 38 w ust. 4 skreśla się wyrazy „oraz Prezesowi Głównego Urzędu Ceł”;
- 2) w art. 55 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, a także Prezesowi Głównego Urzędu Ceł”.

Art. 29. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545) w art. 280:

- 1) w § 2 wyrazy „podać do Głównego Urzędu Ceł” zastępuje się wyrazami „przekazać ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych”;
- 2) w § 3 wyrazy „Główny Urząd Ceł” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”.

Art. 30. 1. Postępowania w indywidualnych sprawach wszczętych i niezakończonych przez organy celne przed dniem wejścia w życie ustawy przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy. Do spraw przejętych stosuje się art. 130 i 131 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452).

2. Obowiązki i uprawnienia Prezesa Głównego Urzędu Ceł jako strony w sprawach, w których w dniu wejścia w życie ustawy przysługuje lub została wniesiona skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, przejmuje właściwy dyrektor izby celnej.

3. Do postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe wszczętych i niezakończonych przez organy celne przed dniem wejścia w życie ustawy przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Przyjęte i nierozpatrzone sprawy skarg i wniosków podlegające rozpatrzeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Ceł w trybie działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego przejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy celnych i pracowników zatrudnionych w administracji celnej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

6. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Prezesa Głównego Urzędu Ceł, inne niż określone w ust. 1—5, przejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 31. 1. Nieruchomości pozostające w trwałym zarządzie Głównego Urzędu Ceł przechodzą nieodpłatnie w trwałe zarząd urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innego mienia pozostającego w zarządzie i używaniu Głównego Urzędu Ceł.

3. Prawa i obowiązki Prezesa Głównego Urzędu Ceł wynikające z umów i porozumień, w tym międzynarodowych, przejmuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Należności i zobowiązania Głównego Urzędu Ceł stają się należnościami i zobowiązaniami ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

5. Zakłady budżetowe Głównego Urzędu Ceł stają się zakładami budżetowymi urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Przepis ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do znoznaczonych dyrektorów urzędów celnych i tworzonych dyrektorów izb celnych.

Art. 32. 1. Funkcjonariusze celni pełniący służbę w Głównym Urzędzie Ceł oraz pracownicy zatrudnieni w tym urzędzie, w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, mogą otrzymać propozycje pełnienia służby lub pracy w innych jednostkach organizacyjnych Służby Celnej lub w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, osobom, o których mowa w ust. 1, podejmującym służbę lub pracę nie przysługuje odprawa pieniężna oraz inne świadczenia wypłacone w związku z likwidacją lub reorganizacją urzędu.

3. Funkcjonariuszom celnym w służbie stałej, którzy przyjęli propozycję pełnienia służby, przysługuje przez okres 3 miesięcy uposażenie w wysokości nie niższej od dotychczasowego.

4. Z dniem przyjęcia przez funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w Głównym Urzędzie Ceł propozycji pracy w jednostce organizacyjnej, o której mowa

w ust. 1, dotychczasowy stosunek służbowy funkcjonariusza celnego przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony lub nieokreślony, odpowiednio do rodzaju dotychczasowego stosunku służbowego.

5. Funkcjonariusz celny, który na podstawie ust. 4 stał się pracownikiem służby cywilnej zatrudnionym na czas nieokreślony, nie ma obowiązku odbywania służby przygotowawczej, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800).

6. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie ust. 4 stał się pracownikiem służby cywilnej, okres służby w Służbie Celnej wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.

7. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać propozycje pełnienia służby. Z dniem przyjęcia przez członka korpusu służby cywilnej propozycji pełnienia służby dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania do służby przygotowawczej lub stałej odpowiednio do rodzaju dotychczasowego stosunku pracy.

8. Członek korpusu służby cywilnej, który na podstawie ust. 7 stał się funkcjonariuszem celnym w służbie stałej, nie ma obowiązku odbywania służby przygotowawczej określonej w ustawie, o której mowa w art. 22.

9. Członkowi korpusu służby cywilnej, który na podstawie ust. 7 stał się funkcjonariuszem celnym, okres stażu pracy w służbie cywilnej lub jednostkach organizacyjnych administracji celnej wlicza się do okresu służby w Służbie Celnej.

10. Uposażenie i inne świadczenia pieniężne funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych określają przepisy Kodeksu celnego oraz ustawy, o której mowa w art. 22.

11. Z dniem przyjęcia przez pracownika zatrudnionego w Głównym Urzędzie Cei propozycji pracy w jednostce organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, staje się on pracownikiem tej jednostki. W terminie 7 dni od dnia przyjęcia propozycji pracy pracownik otrzymuje na piśmie potwierdzenie nowych warunków zatrudnienia.

12. Propozycje, o których mowa w ust. 1, przedkłada likwidator Głównego Urzędu Cei w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych lub właściwym dyrektorem izby celnej.

13. Stosunek służbowy lub stosunek pracy osób, o których mowa w ust. 1, które nie otrzymały propozycji pełnienia służby lub pracy albo odmówiły przyjęcia złożonej propozycji, wygasa:

1) w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wobec funkcjonariuszy celnych w służbie stałej oraz pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony,

2) w terminie, o którym mowa w ust. 1, wobec osób innych niż określone w pkt 1.

Osobom tym przysługują świadczenia wypłacane w związku z likwidacją urzędu.

14. Wobec osób, o których mowa w ust. 1, w okresie postępowania likwidacyjnego prawa i obowiązki Prezesa Głównego Urzędu Cei przejmują likwidator Głównego Urzędu Cei.

15. W okresie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych może obsadzić stanowiska objęte postępowaniem konkursowym, o którym mowa w art. 17 ust. 2 oraz art. 18a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 22, bez jego przeprowadzania.

Art. 33. 1. Pracownicy i funkcjonariusze celni, pełniący służbę w dotychczasowych urzędach utworzonych na podstawie art. 284 § 3 Kodeksu celnego, stają się odpowiednio pracownikami lub funkcjonariuszami izb celnych, z tym że w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy dyrektor izby celnej określi miejsce pełnienia służby lub pracy w izbie celnej lub urzędzie celnym. W zakresie dotyczącym stosunku służbowego lub pracy stosuje się dotychczasowe warunki, z wyłączeniem sytuacji, gdy w tworzonej izbie celnej lub urzędzie celnym nie ma wolnego stanowiska odpowiadającego dotychczas zajmowanemu.

2. Dyrektor izby celnej może do czasu powołania naczelnika urzędu celnego, nie dłużej niż na okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, wyznaczyć osobę wykonującą obowiązki naczelnika urzędu celnego.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym Głównego Urzędu Cei oraz określi limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na części i działy budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 96 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 21.

Art. 35. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 36. 1. Pozwolenia i inne decyzje wydane przez znoszone organy na czas określony zachowują swoją ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione, cofnięte lub utracą ważność.

2. Pozwolenia i inne decyzje wydane przez znoszone organy na czas nieokreślony zachowują swoją ważność, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione, cofnięte lub utracą ważność.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, zmiany lub cofnięcia pozwoleń i innych decyzji dokonują organy właściwe w tych sprawach po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 37. Dotychczasowe upoważnienia dyrektora urzędu celnego wydane funkcjonariuszom celnym w celu wykonywania przez nich obowiązków służbowych stają się z mocy prawa upoważnieniami dyrekto-

ra izby celnej lub naczelnika urzędu celnego stosownie do ich właściwości.

Art. 38. Pieczęcie, zamknięcia celne oraz stemple i inne znaki stosowane przy wykonywaniu kontroli celnej zachowują swoją ważność do czasu określenia nowych wzorów na podstawie art. 6 § 6 Kodeksu celnego.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2002 r., z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2002 r., i art. 29, który wchodzi w życie z dniem 5 czerwca 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

366

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2002.

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1080) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2001 r. w sprawie określenia wzorów formularzy sprawozdawczych, objaśnień co do sposobu ich wypełniania oraz wzorów kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych ustalonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2002 (Dz. U. z 2002 r. Nr 1, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1:

a) po pkt 32 dodaje się pkt 32a i 32b w brzmieniu:

„32a) F-01/dk — sprawozdanie o finansach instytucji kultury,

32b) F-01/l-01 — sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz działalności inwestycyjnej,”

b) po pkt 52 dodaje się pkt 52a w brzmieniu:

„52a) l-01 — sprawozdanie o działalności inwestycyjnej (wraz z załącznikiem),”;

2) w § 2:

a) w ust. 4:

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) MPiPS-04 — sprawozdanie o przyrzeczeniach i zezwoleniach na pracę wydawanych cudzoziemcom w Polsce,”

— skreśla się pkt 5,

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a—11d w brzmieniu:

„11a. Ustala się wzory formularzy sprawozdawczych do badań statystycznych, określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2002, prowadzonych przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu:

1) EN-1 — sprawozdanie o liczbie kandydatów i przyjętych na studia: dzienne, zaoczne, wieczorowe i eksternistyczne,

2) EN-2 — sprawozdanie z działalności wydawniczej,

3) EN-3 — sprawozdanie o stanie zatrudnienia,

4) EN-5 — sprawozdanie poradni psychologiczno-pedagogicznej,

5) EN-6 — sprawozdanie z wypadków uczniów w roku szkolnym,

6) EN-7 — uczniowie korzystający z wypoczynku w roku szkolnym w okresie ferii,

7) EN-8 — meldunek o liczbie uczniów w szkołach.